

Herdabrev för fastetiden 2023

Kära bröder och systrar! ”Omvänd er och tro på budskapet” (jfr Mark 1:15)). Gång på gång får vi begrunda Jesu uppmaning under fastetiden. Vi kan alltid vända oss om ännu mer till honom. Vi kan aldrig säga att vi är helt omvända. Tron kan alltid växa och prägla vårt sätt att leva ännu mer. Evangeliets ljus kan alltid lysa upp oss och våra blinda fläckar. Omvändelse är en ständig process som aldrig får avstanna, varken i mitt personliga liv eller i den kyrkliga gemenskapens liv. Fastetiden är Guds årliga gåva till oss, då vi kan ta omvändelsen på större allvar.

Vi behöver upptäcka Jesus och hans budskap på nytt. Vi måste inse att han vill komma oss ännu närmare och förena oss ännu mer med sig själv. Vår bön, vår personliga kärleksrelation med honom, kan alltid fördjupas. Hans person och budskap kan lysa upp hela vår tillvaro. Vårt sätt att tänka och handla kan förvandlas. ”Låt oss så begrunda dina ord och dina underbara gärningar, att det vi gör och säger alltid kan behaga dig” (kollektbön). En bra mätare på att vi tar vår omvändelse på allvar är att vi vill glädja och behaga Jesus. Är kärleken äkta är den Andre, antingen det nu är Gud eller vår nästa, viktigare än jag själv. Sann glädje finner vi bara när vi kan gå ut ur oss själva och vill behaga den Andre.

Vi omvänder oss inte i första hand för att bli bättre människor utan för att ära och behaga Gud. ”Jag vill inte ägna den minsta lilla stund till annat än Guds ära”, säger den heliga Birgitta. Ju mer vi förflyttar tyngdpunkten till Gud, desto mer förvandlas vi. Den sanna heligheten är en oförtjänt nåd och delaktighet i Guds egen helighet. Genom vårt dop har vi redan fått ta emot denna nåd som ett litet frö som skall förvandla oss. Detta sker alltid i de döptas gemenskap, i kyrkan, men det måste komma de andra, ja, hela den nödlidande mänskligheten till godo.

”Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er?” (1 Kor 3:16). Paulus’ fråga till de heliga i Korint är lika aktuell idag för de heliga i Stockholm. Guds nåd arbetar inom oss och vill göra oss alltmer genomskinliga för hans helighet. Vi får omvända oss till vår egen värdighet och kallelse till helighet. ”Guds tempel är heligt, och ni är det templet” (1 Kor 3:17). Ett av det Andra Vatikankonciliets viktigaste budskap är att påminna alla döpta om deras kallelse till helighet. Vi kan bara överleva som troende kristna i en icke-troende miljö om vi bejakar denna kallelse. Så många glider bort från Jesus och hans kyrka, eftersom de aldrig upptäckt sin kallelse att vara Guds heliga tempel som får lysa upp världen med Jesu ljus. För att stärka enheten i vårt stift och med påven och för att motverka all splittring är denna kallelse nödvändig i vår polariserade tid.

I det gamla förbundet visste man att det bara var de heliga som kunde bevara troheten mot förbundet. ”Ni skall vara heliga, ty jag, Herren, er Gud, är helig” (3 Mos 19:2). Guds trofasta kärlek till sitt folk genomsyrar både det gamla och det

nya testamentet. Det är en kärlek som kräver ständig omvändelse till den Gud som är kärlek, en evig gemenskap i kärlek mellan Fadern och Sonen i Andens enhet. Det är denne Gud som älskar oss med oändlig kärlek, men också förväntar sig att vi svarar med samma mynt och tjänar honom och vår nästa av hela vårt hjärta.

Det är bara genom vår oupplösliga förening med Jesus som vi blir i stånd att besvara Guds kärlek och kan älska vår nästa, oavsett vem hon är, med hans egen kärlek. Den helige Ande är ingjuten i oss genom vårt dop och vår konfirmation, för att vi ständigt skall inspireras att leva i kärlek, förvandlas av den och så kunna förvandla världen omkring oss. Jesus dör på korset för att ge oss ett bevis på sin kärlek. Det är detta fullkomliga kärleksoffer som blir levandegjort för oss i eukaristin. Där får vi ständigt näring för vår omvändelse, så att vi kan behaga Gud genom att tjäna och ära honom och vår nästa. Varje dag får vi sedan öva oss i kärlekens tjänst. Allt som sker och alla som vi möter kan hjälpa oss att förverkliga vår kallelse att älska Gud och vår nästa.

”Var fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig” (Matt 5:48). Det svindlar för vår tanke när vi hör Jesus säga detta till oss. Vi inser att det helt överstiger vår förmåga. Vi är och förblir alltid svaga, bräckliga, syndiga. Samtidigt har vi fått del av Guds helighet och fullkomliga kärlek. Den driver oss inifrån med oemotståndlig kraft att gå i Jesu fotspår. Vi får dela Sonens ständiga kärleksrelation med Fadern. Genom Andens kraft får vi tillsammans som kyrka vittna om denna fullkomliga kärlek. I all ödmjukhet får vi glädja oss åt detta och gå vidare på omvändelsens väg. Ibland är det de utomstående och skenbart icke-troende som faktiskt anar detta och påminner oss om detta. De förväntar sig med rätta helighet och fullkomlig kärlek av oss. De blir besvikna när vi kristna inte lever upp till vårt eget ideal. När de får höra om präster som begår fruktansvärda övergrepp blir de djupt sårade och skandaliserade. På så sätt kan de faktiskt hjälpa oss att omvända oss och göra oss mer medvetna om vår kallelse till helighet.

Bara Gud är helig. Bara Guds kärlek är fullkomlig. I sin nåd ger han oss ständigt del av denna oskattbara verklighet. Som ett ”gudslån” får vi förvalta denna skatt, förvandlas av den och med hjälp av den förvandla vår omgivning. Det finns alltid någon som väntar på just oss för att få del av Guds kärlek, få hopp i hopplöshet, glädje i sorg och hjälp i nöd. Under denna heliga fastetid får vi alla i vårt stift ta vår omvändelse på större allvar. Vi måste förstärka vår enhet med Jesus och med varandra, så att vår kyrka i Sverige kan bli mer evangeliserande. Vi kan alla bli mer trovärdiga vittnen och hjälpa fler människor att förstå att också de är oändligt älskade och kan bli ett Guds tempel där Guds ande bor och verkar.

Med min förbön och välsignelse till er alla, +Anders Arborelius ocd

Stockholm den 14.2.2023, S:t Kyrillos och Methodios, Europas skyddshelgon